

روزی که جهان اسلام در سوگ نشست

صفر در تقویم اسلامی جایگاه ویژه‌ای داشته و شیعیان و محبان اهل بیت عصمت و طهارت در سوگ حضرت رسول اکرم (س) و نوه گرامی‌اش امام حسن مجتبی (ع) نشسته و غرق در ماتم، مجلس عزاداری برپا می‌کنند.

صفر در تقویم اسلامی جایگاه ویژه‌ای داشته و شیعیان و محبان اهل بیت عصمت و طهارت در سوگ حضرت رسول اکرم (س) و نوه گرامی‌اش امام حسن مجتبی (ع) نشسته و غرق در ماتم، مجلس عزاداری برپا می‌کنند.

به گزارش خبرگزاری مهر، حضرت رسول اکرم (ص) پس از ۲۳ سال مجاهدت و ابلاغ پیام الهی، سرانجام در سال یازدهم هجری در روز ۲۸ ماه صفر (به روایت بیشتر علمای شیعه) و دوازدهم ربیع الاول (به قول اکثر علمای اهل سنت) در سن ۶۳ سالگی پس از ۱۴ روز بیماری و کسالت، رحلت فرمودند. مرقد مطهر آن حضرت، در مسجد النبی قرار دارد.

پیامبر رأفت و مهربانی بنیان گذار حکومت اسلامی و نخستین معصوم در دین مبین اسلام، در روز جمعه، هفدهم ربیع الاول سال "عام الفیل" برابر با سال ۵۷۰ میلادی (به روایت شیعه) متولد شدند و بیشتر علمای اهل سنت تولد آن حضرت را روز دوشنبه دوازدهم ربیع الاول آن سال دانسته‌اند. مکه معظمه، در سرزمین حجاز (عربستان کنونی) محل تولد حضرت است.

پدرش عبدالله بن عبدالمطلب و مادر گرامی حضرت، آمنه، دختر وهب بن عبد مناف است که در طهارت و تقوا در میان بانوان قریشی، کم‌رسم و نظیر و سرآمد بود. نام حضرت "محمد بن عبدالله" و کنیه ایشان ابوالقاسم بوده است؛ القاب حضرت "رسول الله، نبی الله، مصطفی، محمود، امین، امی، خاتم، مژمل، مدثر، نذیر، بشیر، مبین، کریم، نور، رحمت، نعمت، شاهد، مبشر، منذر، مذکر، یس، طه" است.

حضرت محمد (ص) پیش از رسیدن به مقام رسالت، در سن ۲۵ سالگی با خدیجه بنت خویلد ازدواج کرده و از ۲۷ رجب سال چهارم عام الفیل (۶۱۰ میلادی) در سن ۴۰ سالگی به رسالت مبعوث شده و به مدت ۲۳ سال نیز در مسیر ابلاغ پیام الهی و دعوت مردم به دین اسلام تلاش و مجاهدت کردند.

آخرین لحظات عمر پیامبر اسلام (ص)

روایت است که در واپسین لحظات عمر پیامبر (ص)، آن زمان که حال حضرت رو به وخامت گذاشته بود و نزدیکان و بستگان به دور آن حضرت گرد آمده بودند، حضرت زهرا (س) با چشمانی غمناک نظاره گر واپسین دقایق عمر پدر بود. پیامبر از حضرت فاطمه (س) خواست که آیه «محمد فقط فرستاده خداست و پیش از او، فرستادگان دیگری نیز بودند؛ آیا اگر او بمیرد و یا کشته شود، شما به عقب برمی‌گردید» را بخواند.

پیامبر با صدایی که به سختی از سینه بیرون می‌آمد، فاطمه (س) را به نزدیک خود فرا خواند و در گوش او زمزمه‌ای کرد که فاطمه را گریاند و سپس با زمزمه‌ای دیگر تبسم را بر لبان فاطمه جاری ساخت. زمانی که مردم علت غم و لبخند فاطمه را جویا شدند به آنان گفت: پدر فرمودند: در همین درد می‌میرم که سبب جاری شدن اشک من بود و اما به من بشارتی داد که من اولین فرد از اهل بیت (ع) هستم که به او ملحق خواهم شد و این نویدی خوش برای من بود و لبخند را بر لبانم جاری ساخت.

رسول خدا (ص) در واپسین دقایق عمر خود دوست و برادر خود را طلب کرد، ام سلمه همسر وفادار پیامبر، علی (ع) را فراخواند. پیامبر اکرم (ص) و امام علی (ع) مدت طولانی به صحبت نشستند، تا زمانی که حال حضرت رو به ضعف نهاد و همه گریان و نالان بر بستر پیامبر (ص) اشک ماتم ریختند و لحظه احتضار فرا رسید.

پیامبر (ص) از علی (ع) خواست سرش را بر دامن خود قرار دهد، زیرا امر خدا فرا رسیده است. در همین حال پیامبر (ص) خطاب به امیرالمومنین (ع) فرمود: بعد از مرگم تجهیز مرا بر عهده گیر و بر من نماز بخوان و تا زمانی که مرا در مرقدم قرار می‌دهی از من جدا مشو و در حالی که سر در دامن امیرالمومنین (ع) گذاشته بود، رحلت کرد و عالم خاکی را در غمی جانگداز فرو برد. پس از رحلت پیامبر (ص) هر شب صدای ناله زهرا (س) به گوش مردم مدینه می‌رسید. پس از آن بود که غربت زهرا مرضیه و علی مرتضی آغاز شد.

آخرین پیغمبر الهی، اشرف مخلوقات عالمین حضرت محمد بن عبدالله (ص) پس از ۲۳ سال دعوت و مجاهدت و ابلاغ پیام الهی و

پس از فراز و نشیب های فراوان در راه انجام رسالت بزرگ خویش، سرانجام در سال یازدهم هجری در روز بیست و هشتم ماه صفر بنا به روایت بیشتر علمای شیعه و دوازدهم ربیع الاول بنا به قول اکثر علمای اهل سنت، در سن ۶۳ سالگی پس از ۱۴ روز بیماری و کسالت، رحلت فرمود.